

In memoriam

VITALIJUS JANICKIS 1948 04 21–2018 09 09

2018 m. rudenį, eidamas septyniasdešimt pirmuosius metus, mirė iškilus Lietuvos mokslininkas chemikas Vitalijus Janickis – Lietuvos mokslų akademijos tikrasis narys, habilituotas chemijos mokslų daktaras, ilgametis Kauno technologijos universiteto Cheminės technologijos fakulteto profesorius.

1970 m. su pagyrimu baigęs Kauno politechnikos instituto Cheminės technologijos fakultetą ir įgijęs neorganinių medžiagų inžinieriaus chemiko technologo specialybę buvo priimtas asistentu į Neorganinės chemijos katedrą. 1972 m. apgynė chemijos mokslų kandidato (dabar – daktaro) disertaciją „Kai kurių tiosulfato reakcijų tyrimas“, 1982 m. jam suteiktas docento vardas. 1983 m. apgynė chemijos mokslų daktaro (dabar – habilituoto daktaro) disertaciją „Sulfanų ir selenanų darinių susidarymas, struktūra ir fiziko-cheminės savybės“, 1987 m. jam suteiktas profesoriaus vardas. Neorganinės chemijos katedroje dirbo iki 2014 metų. 1985–1992 ir 1997–2006 m. buvo Neorganinės chemijos katedros vedėjas, vėliau dirbo katedroje profesoriumi.

1994 m. buvo išrinktas Lietuvos MA nariu ekspertu, 2003 m. – nariu korespondentu, o 2011 m. – tikruoju nariu.

V. Janickis aktyviai dirbo mokslinį darbą sieros, seleno, telūrio ir fosforo junginių chemijos srityje. 1977 m. kartu su prof. O. Fossu atrado naują seleno alotropinę modifikaciją – γ -monoklininį seleną. Stažavosi fizikinių medžiagos sandaros tyrimo metodų srityje Maskvos instituteuose, dirbo mokslinį darbą Norvegijos, Vokietijos, Švedijos ir Čekijos universitetuose, aktyviai dalyvavo tarptautinėse ir Lietuvos mokslinėse konferencijose. V. Janickis su bendraautoriais paskelbė per 400 mokslinių straipsnių, 6 mokslo monografijas, patentavo 12 išradimų. 2003 m. už darbą „Nauji neorganiniai junginiai ir kompozicinės medžiagos: susidarymo, struktūriniai ir taikomųjų savybių tyrimai 1988–2003 m.“ Lietuvos mokslų akademija profesoriui suteikė Juozo Matulio premijos laureato vardą. 2004 m. kartu

su prof. A. Kareiva pelnę Lietuvos mokslo premiją už darbų ciklą „Nauji neorganiniai junginiai ir kompozicinės medžiagos: susidarymo, sandaros, cheminių, fizikinių ir taikomųjų savybių tyrimai 1973–2003 m.“. Profesorius buvo mokslo grupės „Neorganinių medžiagų tyrimas ir panaudojimas“ vadovas. Neorganinės chemijos katedroje jis sukūrė chemikų mokslinę mokyklą, kurios nariai nagrinėja svarbias chalkogenų chemijos ir naujų kompozicinių medžiagų, pasižyminčių svarbiomis ir reikalingomis šiuolaikinėms technologijoms fizikinėmis savybėmis, problemas. Jam vadovaujant sėkmingai apginta 13 chemijos mokslo daktaro disertacijų.

Profesorius dėstė bendrosios ir neorganinės chemijos kursus lietuvių ir anglų kalbomis bakalau-

ro studijų studentams, magistrantams ir doktorantams, vadovavo studentų baigiamiesiems moksliniams darbams. Su bendraautoriais išleido per 20 vadovėlių ir mokymo metodinių priemonių. Buvo Lietuvos mokslo žurnalų „Chemija“ ir „Cheminė technologija“ redakcinių kolegijų ir KTU chemijos mokslo krypties kvalifikacijos komisijos narys, 6 daktaro disertacijų oponentas, dalyvavo 19-oje doktorantūros ir habilitacijos komitetų darbe.

Kolegų atmintyje jis išliks kaip darbštus ir talentingas žmogus, savo veikla prisidėjęs prie mokslo plėtros, jaunųjų mokslininkų ugdymo, kūrybingų ir mąstančių inžinierių technologų rengimo.

Prof. Ingrida Ancutienė

Panaudota medžiaga iš knygos: *VITALIJUS JANICKIS: bibliografijos rodyklė*, KTU, Technologija (2008).